

MMA Művészeti Írói Díj

Szakolczay Lajos József Attila-díjas irodalomtörténész, művészetkritikus 1941. február 27-én született Nagykanizsán. 1963 óta Budapesten él. Könyvtárosként, technikusként, műszaki rajzolóként sokféle munkahelyen dolgozva az irodalom és a művészetek iránti vonzalma bizonyult a legerősebbnek, így 1972-től nyugdíjazásáig irodalmi folyóiratok szerkesztőjeként, rovatvezetőjeként dolgozott. Irodalomtörténeti érdeklődése kiterjed a színházra, a képzőművészetre és az operára is, fő kutatási területe a Kárpát-medence, azon belül a magyar kisebbségek kultúrája. Kritikusi tevékenységét értéktovábbításnak, szolgálatnak tekintve az egyetemes magyar művészet bemutatását vallja életcéljának. Több száz esszé, tanulmány mellett tizenhárom kötet jelzi szerteágazó munkásságát, kiemelkedik közülük a Napkút Kiadónál 2006-ban megjelent Erdélyi ősz című könyv, amely Kós Károlytól és Dsida Jenőtől kezdve generációjának legjelesebb képviselőit mutatja be, Szilágyi István, Lászlóffy Aladár, Tamási Áron, Sütő András, Székely János és Páskándi Géza, összesen tizenhárom alkotó életművének panorámáját tárja az igényes olvasó elé. 1995-ben József Attila-díjjal és Kölcsey-díjjal ismerték el művészetkritikusi tevékenységét. Számos irodalmi díj, valamint az Arany János- és a Tamási Áron-díj birtokosa. Egyik írásában Szakolczay Lajos így vall: „Még mindig tenyeremben érzem az áldott emlékű Kós Károly kézfogásának erejét és melegét. Aki arra tanított bennünket, hogy az erkölcs is romolhatatlan kő, s ha valaki arra építkezik, megingathatatlan lesz az alap.”